

РЕШЕНИЕ

№ 175 /29.01.2010 г.

гр.Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, трето отделение,
двадесет и четвърти състав
в открито заседание, проведено на единадесети януари 2010 г.,
в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ

при участието на секретаря Мария Терзииванова, като разгледа докладваното от
съдия Милачков
административно дело №3097 по описа за 2009 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК, вр. чл.40, ал.1 от ЗДОИ и е образувано по жалба на Юлиан Атанасов Чолаков, представляващ “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията” и Николай Василев Цветков срещу мълчалив отказ на Общински съвет гр.Варна да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№ ОС-9-9907(20) от 23.09.2009 г.

В жалбата се сочи, че мълчаливия отказ е незаконосъобразен, като недопустим по ЗДОИ. Молбата към съда е за отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на компетентния орган, който да се произнесе с надлежно решение по ЗДОИ.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани се явяват лично. Жалбоподателя Цветков поддържа жалбата на сочените в нея основания. Процесуалният представител на „СОПА”, също поддържа жалбата така както е депозирана. Жалбоподателите отправят искане, за отмяна на мълчаливия отказ. Адв. Маринов прави искане за присъждане на разноските по делото.

Ответната страна, редовно призована, не се явява, не се представлява. В депозирано становище преди съдебно заседание, навежда доводи, че жалбата е недопустима, защото органа не разполага с исканата информация, както и, че на част от въпросите жалбоподателите са получили отговор от Община Варна.

Съдът след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по инициатива жалбоподателите. Същите са подали до Общински съвет Варна заявление за достъп до информация с вх.№ ОС-9-9907(20) от 23.09.2009 г. В заявлението се иска предоставяне на информация относно участието на Община Варна в „Спортен комплекс Варна”АД и въпроси свързани с проекта за построяване на нов стадион отговарящ на изискванията на FIFA на територията на бившия стадион „Юрий Гагарин”. Конкретно със заявлението е поискано да бъдат предоставени фотокопия или копие на технически носител на следните документи и информация: 1. Каква е общата площ и приблизителната стойност

на имотите – апортна вноска на Община Варна в „Спортен комплекс Варна” АД, предназначени специално за построяването върху тези имоти на нов футболен стадион.; 2. Получавала ли е дивидент Община Варна от „Спортен комплекс Варна” АД за доходи от сградния фонд и спортните съоръжения, апортирани в дружеството, кога и в какъв размер?; 3. Канени ли са през лятото на 2005 г. водещи мениджърски фирми, кои фирми и на кои от тях е възлагано задание да разработят проект за основните устройствени параметри към ПУП на 21-и микрорайон гр.Варна.; 4.1. Разработен ли е проектът по т.3 и какви са предвидените в него основни устройствени параметри към ПУП на 21-микрорайон?; 4.2. Всички налични градоустройствени проекти за територията на стадиона и прилежащата територия – предварителни и окончателни.; 4.3. Основанията за допускане и одобряване на последния одобрен градоустройствен проект за стадиона.; 4.4. Основанията за допускане и одобряване на съществуващи план-извадки от градоустройствени проекти на територията на 21-и микрорайон гр.Варна; 5. Към датата на заявлението водят ли се търговски разговори за придобиване и приобщаване на имоти към територията на „Спортен комплекс Варна” АД, представляващи собственост на други физически и юридически лица?; 6. Ще се изглажда ли стадион на мястото на бившия „Юрий Гагарин”, с оглед, че в проекта за ОУП територията му е оцветена като смесена многофункционална зона вместо зона за спорт?; 7. В случай, че на мястото на бившия градски стадион няма да се изгражда нов, за какво ще се използва тази територия – апортна вноска на Общината, с оглед течащото обществено обсъждане на проекта за ОУП на Община Варна?; 8. Предвижда ли се анекс към договора с общината и подписан ли е такъв, за да започне строеж на нов стадион на друго място? Кое е другото място? и 9. Подавани ли са декларации по чл.12 във връзка с чл.14 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси от кмета, заместник кметовете и общинските съветници на община Варна пред Общински съвет Варна или комисията по чл.25, ал.2 т.3 от същия закон, кога и от кого са подавани?

По така подаденото заявление за достъп до обществена информация, Общински съвет Варна не е издал решение за предоставяне или отказ за предоставяне и до настоящият момент.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата срещу заповедта е допустима, като подадена в срок и от надлежни страни, а разгледана по същество същата са явява и основателна по следните съображения.

Съдът намира, че исканата от жалбоподателят информация е “обществена” по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, т.к. касае обществения живот в Община Варна дава възможност на гражданите да си направят изводи за начина на работа на администрацията.

В тази връзка съдът намира, че компетентния орган е следвало да се произнесе с решение по силата на чл.28, ал.2 от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК, вр. чл.28, ал.1 ЗДОИ след изтичане на 14 дневния срок от подаване на заявлението за достъп до обществена информация сме изправени пред мълчалив отказ.

При тези установени обстоятелства по делото съдът намира, че заявлението за предоставяне на достъп до заявената обществената информация не е разгледано от задължения субект по чл. 3, ал. 1 от закона и не е взето решение, за което писмено да бъде уведомен заявителя.

Преценявайки основателността на жалбата на основание доказателствата по делото и становищата на страните, съдът намира, че административният орган е нарушил приложимия материален закон, в частност разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация.

Нормата на чл. 38 ЗДОИ регламентира съдържанието на решението за отказ, а с разпоредбата на чл. 39 от същия закон са дадени указания как да бъде съобщено това решение на заявителя. Анализът на горепосочените разпоредби налага извода, че единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до поискана обществена информация, за което писмено да бъде уведомен заявителя. Съобразно чл. 33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за местонахождението ѝ, заявителят следва да бъде писмено уведомен. В тази връзка съдът не споделя становището изразено от административният орган, че след като не е разполагал с исканата информация не е бил длъжен да се произнася по искането за предоставянето ѝ.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон и предвид разпоредбата на чл. 39 ЗДОИ, която задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение и в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, съдът приема, че Общински съвет Варна е бил длъжен да се произнесе с изричен акт в законоустановения срок, по подаденото до него заявление за достъп до обществена информация. Във връзка с доводите на ответната страна следва да се отбележи, че такъв акт следва да бъде издаден и в случаите по чл. 33 ЗДОИ, както и когато са налице основания да бъде отказано предоставяне на достъп до обществена информация, поради наличието на предпоставките за това по чл. 13, ал. 2 и чл. 37 от същия закон. Поради това обжалваният в настоящото производство мълчалив отказ, само на това основание, следва да бъде отменен, а преписката - върната на задължения субект за произнасяне по подаденото до него заявление с надлежен акт в срока по чл. 28 ЗДОИ.

Процесуалният представител на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, в пледоарията си претендира за присъждане на направените по делото разноски, като прилага и списък на същите.

Предвид изхода на спора и разпоредбите на чл. 143 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски по делото, т.к. жалбата му е уважена.

Съдът намира, че на жалбоподателя Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, следва да бъдат присъдени направените разноски по делото равняващи се на 300 лв. за заплатен адвокатски хонорар, и 10 лв. за заплатена държавна такса.

Сумата от 0.85 лв. за преводна такса съдът намира, че не следва да бъде присъждана, т.к. същата не е заплатена по делото, а е такса за превод начислена от институцията осъществила превода на държавната такса по сметка на съда.

Водим от горното и на основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Общински съвет гр.Варна да предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№ ОС-9-9907(20) от 23.09.2009 г.

ВРЪЩА делото като преписка на Общински съвет Варна за произнасяне по подаденото писмено заявление за достъп до обществена информация при изпълнение на указанията по приложението на закона.

ОСЪЖДА Общински съвет Варна да заплати на “Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”, направените по делото разноси в размер на 310/триста и десет/лева за заплатена държавна такса и възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба подадена в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: